

## Apelācijas sūdzības pamati un būtiskie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus:

Pirmkārt, pārsūdzētajā nolēmumā kļūdains tiek uzskatīts, ka pārstāvošā advokāta neatkarība, kas ir jāpārbauda Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 19. panta 3. punkta kontekstā, ir acīmredzami apdraudēta, ja pārstāvētā puse ir juridiska persona, kuras vadītājs ir advokātu biroja, kurā ir nodarbināts pārstāvošais advokāts, īpašnieks.

Apstrīdētajā nolēmumā esot kļūdains pieņemts, ka pārstāvošā advokāta neatkarība, kas ir jāpārbauda Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 19. panta 3. punkta kontekstā, ir acīmredzami apdraudēta arī tad, ja kliente gan ir juridiska persona, kuras vadītājs ir advokātu biroja, kurā advokāts ir nodarbināts, īpašnieks, taču strīda priekšmets ir ikvienam pieejamā *actio popularis*, kuras īstenošana ir vispārējās interesēs.

Apstrīdētajā nolēmumā neesot apsvērts, ka *actio popularis* īstenošana būtu pazīme, kas, Tiesas ieskatā, ir piemērota – atsevišķi vai līdzās citām pazīmēm – gadījumu klasificēšanai un ļauj lemt, vai pārstāvja neatkarība ir acīmredzami aizskarta.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka apstrīdētā nolēmuma pamatā esot tas, ka nav izpildīts no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta 1. punkta izrietošais pienākums pirms lēmuma par prasības vai apelācijas sūdzības noraidīšanu pieņemšanas pazinot lietas dalībniekam, kuru pēc Vispārējās tiesas vai Tiesas domām pienācīgi nepārstāv advokāts Vispārējās tiesas Reglamenta 51. panta 1. punkta, skatot to kopā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 19. panta 3. un 4. punktu, izpratnē, un dot viņam iespēju nodrošināt pienācīgu pārstāvību.

## Apelācijas sūdzības pieļaujamība

Ar Tiesas (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) 2023. gada 30. janvāra rīkojumu apelācijas sūdzība tika pilnā apmērā pieļauta.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 8. novembrī iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) – C SPRL/AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca**

(Lieta C-696/22)

(2023/C 94/12)

Tiesvedības valoda – rumāņu

## Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

## Pamatlietas puses

Prasītāja: C SPRL

Atbildētājas: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

## Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (<sup>1</sup>) 63., 64. un 66. pants liedz tādu nodokļu iestādes administratīvo praksi kā aplūkojamajā gadījumā, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājam – profesionālai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (SPRL), kurā maksātnespējas procesa administratori var darboties savā profesijā – ir paredzēti papildu maksāšanas pienākumi un saskaņā ar kuru nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad ir sniegti pakalpojumi maksātnespējas procedūras ietvaros, apstākļos, kad maksātnespējas procesa administratora honorāru ir noteikusi maksātnespējas tiesa vai kreditoru sapulce, ar izrietošo nodokļa maksātāja pienākumu izrakstīt rēķinus līdz tā mēneša piecpadsmitajam datumam, kas seko mēnesim, kurā iestāties PVN iekasējamības gadījums?

- 2) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 63., 64. un 66. pants liedz tādu nodokļu iestādes administratīvo praksi kā aplūkojamajā gadījumā, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājam – profesionālai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (SPRL), kurā maksātnespējas procesa administratori var darboties savā profesijā – ir paredzēti papildu maksāšanas pienākumi tāpēc, ka tas ir izrakstījis rēķinus un iekasējis PVN tikai brīdī, kad iekasēja maksu par maksātnespējas procesa ietvaros sniegtajiem pakalpojumiem, arī, ja kreditoru sapulce ir lēmusi, ka maksātnespējas procesa administratora honorāra samaksa ir atkarīga no likvīdo līdzekļu esamības parādnieku kontos?
- 3) Vai, ja starp juridisko biroju un nodokļa maksātāju ir noslēgts zīmolu koplietošanas līgums (*co-branding*), lai atzītu atskaitīšanas tiesības, ir pietiekami, ka nodokļa maksātājs, pierādot tiešas un tūlītējas saiknes esamību starp nodokļa maksātāja sākotnējiem pirkumiem un darījumiem, kas ar nodokli tiek aplikti vēlāk, pierāda apgrozījuma/ar nodokli aplikamo darījumu vērtības pieaugumu pēc līguma, bez vēlākas attaisnojošas dokumentācijas? Apstiprinošas atbildes gadījumā, kādi kritēriji ir jāņem vērā, lai noteiktu faktisku atskaitīšanas tiesību apmēru?
- 4) Vai tiesību uz aizstāvību ievērošanas vispārējais Savienības tiesību princips ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja valsts administratīvā procesa laikā, lemjot par sūdzību par paziņojumu par nodokļa uzlikšanu, ar kuru ir noteikts pienākums samaksāt papildu PVN, ir apmierināti jaunie faktiskie un juridiskie argumenti salīdzinājumā ar nodokļu revīzijas ziņojumā ietvertajiem argumentiem, uz kuriem pamatojas lēmums par minētā paziņojuma izdošanu, un nodokļa maksātājam ir noteikti pagaidu tiesiskās aizsardzības pasākumi līdz tiesas, kas izskata lietu pēc būtības, nolēmumam, apturot parāda sertifikātu, tiesa, kas izskata lietu pēc būtības, var uzskatīt, ka šis princips nav pārkāpts, nepārbaidot, vai šā pārkāpuma neesamības gadījumā procedūrai varētu būt citāds iznākums?

(<sup>1</sup>) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 15. novembrī iesniedza Curtea de Apel Cluj  
(Rumānija) – SC AA SRL/MFE**

(Lieta C-701/22)

(2023/C 94/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

**Iesniedzējtiesa**

Curtea de Apel Cluj

**Pamatlietas puses**

Prasītājs: SC AA SRL

Atbildētājs: MFE

**Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai pareizas finanšu pārvaldības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas kopā ar līdzvērtības principu liedz juridiskai personai, kas darbojas peļņas gūšanas nolūkā un ir neatmaksājama ERAF finansējuma saņēmēja, saņemt no dalībvalsts valsts iestādes nokavējuma procentus (soda procentus) par attiecināmo izdevumu novēlotu maksājumu par laikposmu, kurā bija spēkā administratīvais akts, kas izslēdza šādu izdevumu atmaksu un kas pēc tam tika atcelts ar tiesas lēmumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai ar šo lēmumu noteiktā finansējuma saņēmēja vaina ir būtiska nokavējuma procentu summas noteikšanai, ņemot vērā, ka pati par Eiropas fondu pārvaldību atbildīgā valsts iestāde galu galā pēc minētā lēmuma pieņemšanas atzina visus izdevumus par attiecināmiem?